

“De GALAMA’s

en GALEMA’s

door de eeuwen heen”

---

22 jaargang nr.2   nov. 2012

INHOUD

pagina

Colofon	2
Familie Varia	2
Van het Bestuur	3
Het rijke roomse leven in Blauwhuis	4
UTNOEGING	5
Donateursdag in hotel Gaasterland te Rijs	6
Anno Galama in Alberta	8
Kinderen van IJsbrand Galema en Akke Teernstra	15
Familie berichten	23

Colofon

Redactie:

Anna Galema
tel: 0683596998
E-mail: annagalama@gmail.com

Michiel Galama (layout)
Adikade 7
3531 ws Utrecht
tel: 030-2934093/06-21277653
E-mail: Michiel@galama.nl

Kopij

redactie@galama.nl
of
redactie
Adikade 7
3531 WS Utrecht

Bestuur St. Gala/ema

Nelly Galama
Voorzitter
E-mail: galamaontwikkel@zonnet.nl

Jan Galama
Penningmeester

Hanneke Galama
festiviteiten

Haye Galama Secretaris/website
Willem Torckstraat 8
3621 XH Breukelen (UT)
tel. 0346-262647
e-mail: haye.galama@planet.nl

website: www.galama.nl

Bankrekening:
3087 66 814
tnv Stichting Gala/ema
IBAN: NL46RABO0308 7668 14
BIC: RABO NL2U

Familie Varia

Welkom Lieve

*Liebe
Olivier*

1-9-2012 * 12:15

3460 gr. * 51 cm

Bart & Merith
Vrijdom 1
1601 HM Enkhuizen

0228-753097

Kleinzoon van Menno
Galama 1.14.71 Blz 94

Kleindochter van Jan Galama (1.14.66 blz 93)
en Minke Zeinstra

Kleindochter van Jan Galama (1.14.66 blz 93)
en Minke Zeinstra

Woensdag 31 oktober 2010 zijn
Onze heit en mem, pake en beppe
Titus de Wolff
En
Willy Heemskerk

50 jaar getrouwd.
Wie hun wil feliciteren is
Van harte welko op
Zaterdag 3 november 2012
Van 16.00 uur tot 18.00 uur
In "De Freonskip", Vitusdijk 15
Te Blauwhuis

Tjitte en Rhegs
Maikel en Aafi
Gerard en Gerda
Malinda en Alex
En Kinderen

Vitusdijk 1a 8615 LL Blauwhuis

Uit het bestuur

Buiten kleurt het prachtig geel, oranje, rood en bruin: herfst en nog buiten zijn zonder jas.

November in zicht als ik dit stukje schrijf. De vele tinten buiten kleuren ook de familiekrant deze keer.

We nemen u mee naar een gedenkwaardige Galama, wiens moed zich uit te spreken hem noodlottig is geworden.

Sterke verhalen treft u aan in het leven en overleven van Anno Galama, vanuit Canada. Weer terug in de tijd een vertelling over de oudste doch-

ter van Ysbrand en Akke.

En dan alweer Blauwhuis, want daar heeft u in de parochietuin deze zomer een openluchtspeel kunnen meemaken waarin "Jap Bank" en de uitspattingen van de kapelaan voor veel plezier en genoeglijke gesprekken heeft gezorgd. Wij zaten met het hele gezin op de eerste rij.

Als u dit laatste nummer van dit jaar zit te lezen, hebben we als bestuur de donateursdag weer geëvalueerd. Het verslag daarvan in

deze krant, van een van de donateurs, maakt ons als bestuur weer zo duidelijk waar het om gaat:

Om ontmoeten en verbinden,
Om te ervaren dat je ergens allemaal uit diezelfde stam vandaan komt.

Takken verliezen hun bladeren, de stam blijft.

(overigens hoop ik nog eens te gaan snappen hoe die (familie)takken er precies uitzien.....)

Aanbieding Familieboek Galama's/Galema's

We hebben als stichting nog een aantal dozen met het prachtige familieboek staan, die we graag toegankelijk willen maken. Ook voor de jeugdige familieleden! Want ook in onze digitale wereld gaat er toch niets boven een boek met een echte cover in je handen.....

Daarom deze actie:

Elke nieuwe donateur krijgt het familieboek cadeau!

Elke bestaande donateur krijgt de mogelijkheid om één exemplaar van het boek voor 10 euro aan te schaffen. Deze actie geldt tot 31 december 2012 en uiteraard zolang de voorraad strekt.

De prijs van het familieboek is/blijft 25 euro.

Het rijke roomse leven in Blauwhuis

Het rijke roomse leven in Blauwhuis is onderwerp van 'It deiboek', het eerste iepenloftspul in het dorp. "Ik fûn de sfear sa gesellich" Hartman Witnoveen was een jaar of veertien, toen hij diep onder de indruk raakte van de televisieserie 'Dagboek van een herdershond'.

Die serie, die liep van 1978 tot 1980, vertelde het verhaal van een jonge, naïeve kapelaan op zijn eerste post in een Limburgs dorpje, zijn worsteling met de sociale verhoudingen en zijn verboden verliefdheid.

Nu kent Blauwhuis, een katholieke enclave tenslotte, ook zo'n rijk rooms leven, en dat inspireerde Witteveen tot zijn eigen bewerking van die serie (zelf weer losjes gebaseerd op de autobiografische roman 'Kroniek eener parochie' van Jacques Schreurs).

It Stik

'It Deiboek' is in humoristysk stik oer it libben en wolwêzen fan de roomske enklave Blauhús yn jierren '50 -'70 fan de foarige ieu. skriuwer Hartman Witteveen, hie al lang it idee om fan de populêre KRO TV searje 'Dagboek van een Herdershond' in Blauhúster fariant te meitsjen. Dat is him goed slagge.

It Deiboek giet oer 'minskens fan kwizekwânsje' dy't ea yn Blauhús libben, wurken en aktyf wienen foar de tsjerke en yn de doarpsmienskip. De fantasy fan de skriuwer hat it mooglik makke dat, ek al komme sommige personaazjes net út it selde tiidrek, sy sûnder muoite yn It Deiboek mei mekoar ferbûn wurde.

De haadrol is foar Kapelaan Paulus Verheugd en Gretha, de dochter fan kassier Jap Galama, de frou wêr de kapelaan fereale op rekket. Njonken Pastoar Wirtz en syn hushâldster, komme Master van der Loos, bakker Obe Popma en koster Yde Bleekex wer ta libben. Krekt as pleatslike pommeranten en doarpswizen Frans Ettema, Johannes Ydema en Tjitte de Wolff dy't lang as fergaderboeren de skepter oer Blauhus swaaiden. Ald kassier Jap 'bank' Galama, Agatha Hoekstra en boer Durk Ludema

sjogge harren sets op de planken ferskinen.

Elk de legindaryske âld ynwenner fan Greonterp, folks-skriuwer Gerard (doe noch) van het Reve, ûntbrekt net yn dit stik. Guon sênes wurde ôfwiksele mei filmkes fan brike kaprioalen fan de kapelaan

'It dreiboek' werd gespeeld op 30 en 31 mei, 1 en 2 juni. Alle voorstellingen waren uitverkocht.

UTNOEGING

Pastoar Jan Ysbrand Galama sintraal by Nasjonale Deadebetinking 2013

Sneon 4 maaie 2013 stiet oarlochsslachtoffer Pastoar Jan Ysbrand Galama sintraal by de Nasjonale Deadebetinking yn Blauhûs.

Johannes IJbrands Galama is berne op 24 febrewaris 1885 op it Senserhûs oan de Himdyk tusken Blauhûs en Tsjerkwert. As sânde en jongste bern fan Ysbrand Gaeles Galama en Aaltsje Taekes van der Wey.

Nei it seminaarje is Jan Ysbrand yn 1910 ta pryster weid, hy die de earste H. Misse yn syn berteplak Blauhûs. Syn earste beneaming wie yn Zevenaar.

Yn de oarloch wie Galama pastoar fan de Sint Pancratius parochy yn 's Heerenberg.

Op 3 augustus 1941 hat hy ûnder de Heilige Misse in krityske iepen brief fan de Nederlânske Biskoppen foarlêzen. Hjiryn waard steld dat NSB'ers gjin lid wêze koenen fan katolike ferienings omdat 'harren

geestehâlding yn stried wie mei de katolike libbensopfetting'. Pastoar Galama sei der by: "en ik sil NSB'ers de sakraminten wegerje". NSB'ers ynformearren de Gestapo hjiroer sadat Galama daliks arrestearre en gefangen nommen waard. Letter it jier is hy oerbrocht nei konsintraasjekamp Dachau. Jan Ysbrand Galama is hjir krekt as oare gefangenen tige min behannele, hy is troch útputting op 20 juny 1942 ferstoarn.

As bliuwende betinking oan Pastoar Jan Ysbrand Galama en syn kape-laan Marinus van Rooijen, hat Benedictijn W. Ramakers yn 1986 it boek 'Martelaren van 's – Heerenberg' útjûn. Der is ek in skoalle en stjitte nei Galama neamd.

It fotoportret fan Jan Ysbrand Galama hinget, njonken dat fan Pater Titus Brandsma, efter yn de Sint Vitus Tsjerke fan Blauhûs.

Sneon 4 maaie 2013, goed 70 jier nei syn tragyske dea, wurdt yn syn berteplak Blauhûs, oarlochsslachtoffer Pastoar Jan Ysbrand Galama offisjeel betocht.

Jo binne fan herte wolkom by de betinking fan jo bysûnder famyljelid. Wy steane iepen foar suggestjes oangeande it programma fan de betinking.

Watze Post, Willem vd Meer en Sicco Rypma
4 Maaie Komitee Blauhûs
v.d. Looswei 28, 8615 LX Blauhûs
siccorypma@home.nl

Donateursdag in hotel Gaasterland te Rijs

Op zaterdag 15 september 2012 kwamen de Galama's en Galema's weer bij elkaar voor hun jaarlijkse familiebijeenkomst. De weergoden waren ons goed gezindt, het was een stralende nazomerse dag. Helaas was de opkomst niet erg groot 35 personen-en ze zeggen wel "hoe meer zielen hoe meer vreugd", maar deze 35 zielen hadden een vreugde waartegen 100 zielen niet tegen opgewassen zouden zijn.

In de ochtend heet voorzitter Nelly Galama ons welkom en vertelt in het kort waar het bestuur het afgelopen jaar mee bezig is geweest:

* Kernleden per familietak.

De Galama-familie is groot. Daarom willen we het geheel laten aansturen door enkele kernleden. Gestart is met het verzamelen van een aanspreekpunt per familietak, met de bedoeling om het adressenbestand actueel te houden en ons als stichting ook te voorzien in berichten over aardigheden in de familie.

* Familiekrant.

De krant heeft een nieuwe uitstraling gekregen. Een punt van zorg is de bemensing van de redactie. Michiel Galama verzorgt de lay-out en opmaak en Anna Galama zit in de redactie. Dat is een te smalle basis om tweejaarlijks een interessante krant te maken. We zoeken donateurs die willen schrijven (structureel of af en toe) en we zoeken iemand die het leuk vindt om te speuren naar berichten over de familie, interviews houden n.a.v. berichten, etc.

* Website.

De website van de stichting wordt momenteel helemaal opnieuw opgebouwd. Daardoor wordt het overzichtelijker en kunnen we meer mogelijkheden inbouwen. Zo zal het gehele Familieboek er op komen te staan. Hiermee is een begin gemaakt, maar dat vraagt ook nog veel handen om dat gereed te krijgen.

* Genealogie.

Een eerste verkennend onderzoek is uitgezet. naar de adellijke tak van de familie tussen 1700 en 1800.

* Financiën.

We zijn in het afgelopen jaar iets vooruitgeboerd. Dat is ook het streven, want zo kunnen we ook bijzondere zaken financieren, bv. het onderzoek naar de adellijke Galama's financieel ondersteunen. We hebben ons ingezet om achterstallige contributie te innen. Op circa 20 van de 350 donateurs na zijn we thans helemaal bij. Er zijn verder goede vorderingen gemaakt om de contributie per automatische incasso te innen; dit voorkomt veel werk en achterstand.

*Lunch

Tijdens de lunch werden de "sterke" verhalen uit de kast gehaald, tja dat heb je als je ouder wordt, oude tijden herleven maar dan vergroot gezien.

Op het programma stonden een wandeling door het Rijsterbos naar de steenkist en een fietstocht naar Oudemirdum om daar de ijsboerderij te bezichtigen.

*Wandeling door het Rijsterbos
Het Rijsterbos is een bos in Gaasterland, in het zuidwesten van de provincie Friesland. Het door It Fryske Gea beheerde loofbos is 172 hectare groot, ligt tussen het IJselmeer en het dorp Rijs. Het bos is in de 17e eeuw aangelegd als hakhoutbos door een Amsterdamse regentenfamilie De Wildt. Zij bewoonden het door hen gebouwde Huize Rijs. Daarvoor was de omgeving in bezit van de adellijke Galama's. Igo Galama een zoon van Gale Galama van Koudum bewoonde de stins Old Galama of de Olde Stins. Deze stins zou gestaan hebben tegenover het huidige kerkje aan de Aldwei in Oudega. Naar het geslacht Galama werd het dorp

Oldega(Old Galama) vernoemd. De dorpen Oldega(Oudega), Nijega, Elahuizen en Kolderwold kregen samen de naam Iglawouden. In de dorpen zijn een groot aantal stinswieren, ook wel "hoge

wieren"genoemd. Het is aannemelijk dat verschillende wieren te relateren zijn aan de familie Galama. In een oorkonde van 1487 wordt melding gemaakt van "dat stins to Backhusen", waarover Igo, Douwe en Hartman Galama aan abt Agge van het Hemelumer klooster beloven, dat ze het bouwwerk zullen verlaten en afzien van het eigendom. Toch blijkt het bouwwerk later Galamabezit te zijn. Christianus Schotanus schrijft in 1664:

'Onder Backhuysen licht 't overblijfsel van de State van Galama, een groot wier, doch't eene mael ontbloom'.

*Langs steenkisten

Het Hunebed van Gaasterland is een mooi voorbeeld van het gebruik van zwerfstenen. Begin maart 1849 kwamen bij het graven van ontwaterings greppels in het Rijsterbos grote

zwerfkeien te voorschijn. Het enige in Friesland ooit gevonden hunebed was opgegraven! De mensen die de Hunebedden bouwden behoorden tot de Trechtercultuur. Ze kwamen

rond 3400 v. Chr. Naar onze streken. De cultuur ontleent haar naam aan een voor hen kenmerkende aardewerkvorm: de Trechterbeker. Na de vondst werden de keien afgevoerd en verkocht. Ze werden zoals toen gebruikelijk was "geklompt", (kapot gemaakt) om dienst te doen als wegverharding. Pas later kwam men er achter dat het om een "Hunebed"ging. In 1996 bleek uit onderzoek dat het eigenlijk een "Steenkist"was. Deze werden door dezelfde mensen gebouwd

die ook de hunebedden maakten. Constructief hebben beide graf-typen veel gemeen. Bij een steenkist zit het verschil in het formaat van de stenen, de grotendeels ondergrondse aanleg, het ontbreken van een ingang en het ontbreken van de deksteen.

*Het Vredestempeltje

Het vredestempeltje werd oorspronkelijk in 1814 gebouwd als herinnering aan de periode van de Franse overheersing. Het gebouwtje draagt de tekst:

"Vrede groot geschenk van God, Blijft bestendig Neerlands Lot: Laat het dankbaar op u zien. Altijd twist en wraakzucht vlien".

*Fietstocht

De fietstocht werd enigszins veranderd, de achttien fietsers gingen richting Bakhuizen i.p.v. eerst naar Oudemirdum.....dan hadden ze het voor de wind....via Mirns, achter het Rijsterbos langs naar de ijsboerderij bij het Jolderenbos in Oudemirdum.

Het Jolderenbos(=elzenbos) ligt ten westen van Oudemirdum. Het is een van de bossen die in de 19e eeuw werden aangelegd door jhr. G.R.G. van Swinderen. In 1925 kwam het bos in bezit van de gemeente Gaasterland die het in 1976 verkocht aan Staatsbosbeheer. Aan de rand van het hoog gelegen Jolderenbos staat een luchtwachttoeren, waar de fietsers een stop maken. Na een gezamenlijke foto in een heuse fotolijst met het gaaster land op de achtergrond, gaat het richting ijsboerderij. Niet Italiaans, maar wel om te smullen! Dan volgt de weg terug naar Rijs, alwaar op het terras de dag wordt afgesloten.

Nog even een leuke anekdote tijdens onze wandeling door het Rijsterbos...we zaten op het terras bij het Mirnser Klif toen een heer tegen Ans zei: "dag Ans, mag ik wel naast Ans Galama komen zitten". Ans die keek hem aan met een gezicht van hoe kent die mij, wie is dat eigenlijk. Ans had niet door dat ze haar badge droeg met haar naam erop...zo zie je maar je moet niet te koop lopen met je naam.

Om vijf uur was het borreltijd en kon iedereen zijn/haar belevenissen van deze dag aan elkaar vertellen. Een gezellige afloop van deze dag en tot volgend jaar.

Catharina(Tineke) Galama

Anno Galama in Alberta

Anno Galama(familieboek blz.139 nr.1.13.74) is de jongste zoon van Regnerus Galama en Gatske Landman. Regnerus is een zoon van Michiel Galama en Ytje van der Wey. Michiel Galama, onze grootvader is de oudste zoon van Haye Gaele(Michiel) Galama en Gatske Annes Postma. Haye Gaeles (overgrootvader) is een zoon van Gaele Ysbrands Galama en Elisabeth Jacobs van den Oever.

Anno komt uit een gezin van vijf kinderen: Michiel, Catharina(Tineke), Jan, Anno en Reinie. Michiel,Catharina en Jan zijn in Burgwerd geboren. Anno en Reinie in Harich (Gaasterland) op de boerderij.

Anno woont ca. 10 km ten noorden van Edmonton buiten Namao. Namao is een klein gehucht met wat huizen, een kerkje en een winkeltje. Tevens staan de postboxen hier, want de postbode komt niet aan huis.

siteit Groningen. Na anderhalf jaar hield hij het voor gezien. Op een dag in mei 1972 heeft hij zijn rugzak ingepakt en is naar Edmonton in Alberta gevlogen. Anno heeft een vrije en avontuurlijke geest en het onbekende en de ruimte in Canada

Louise van Saksen-Coburg en Gotha(1848-1939). Louise Caroline Alberta, Prinses van het Verenigd Koninkrijk, Hertogin van Argyll(Londen, 18 maart 1848-aldaar, 3 december 1939) was het zesde kind van Koningin Victoria van

Panorama van de stad Edmonton

Alberta is een provincie van Canada. In het oosten wordt de provincie begrensd door Saskatchewan en in het westen door Brits-Columbia, in het noorden door de Northwest Territories en in het zuiden door de Amerikaanse staat Montana. De hoofdstad is Edmonton terwijl Calgary de grootste stad is in Alberta.

Anno is na zijn studie aan de Hogere Landbouwschool(het Van Hall Instituut) in Leeuwarden, biologie gaan studeren aan de Rijksuniver-

trokken hem. Echter op het vliegveld in Edmonton aangekomen sloeg de schrik hem om het hart. Hij was toen 23 jaar en dacht: "Wat doe ik hier, ik ken hier niemand en ik heb geen werk." Hij is echter gebleven en kreeg al zeer snel werk bij een olie-maatschappij in Fort McMurray in het noorden van Alberta.

Alberta werd vernoemd naar prinses Louise Caroline Alberta naar wie ook de in de provincie gelegen plaats Lake Louise en Louisemeer zijn vernoemd.

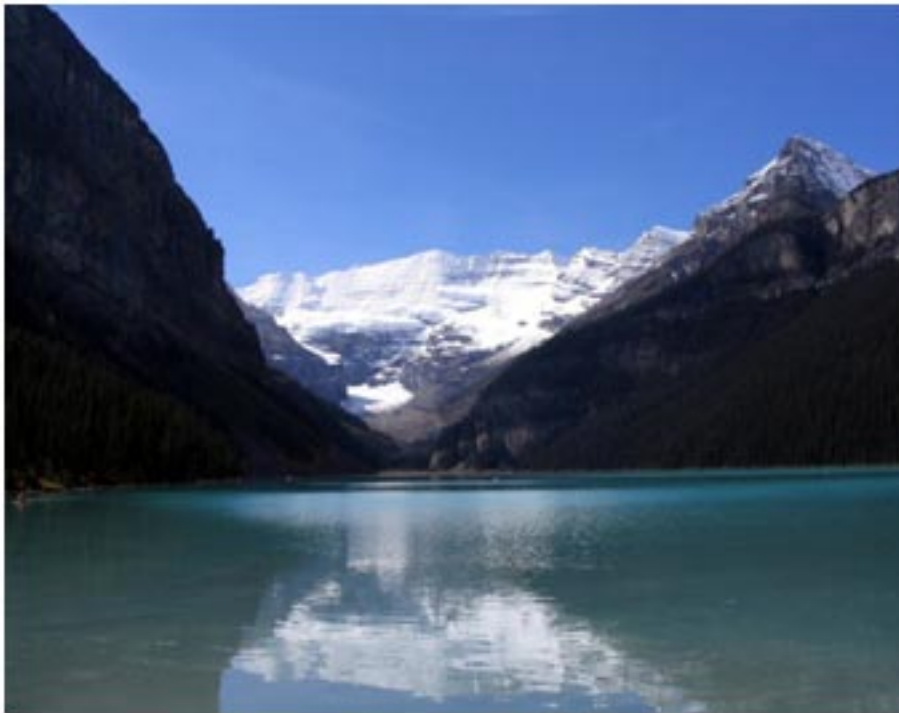

het Verenigd Koninkrijk. Ze trouwde met John Douglas Sutherland Campbell, Markies van Lome en later Hertog van Argyll. Hun huwelijk bleef kinderloos.

zand te komen, en de vervuiling van de Athabasca rivier. De olie en het zand moeten gescheiden worden met behulp van water. Het indianen-reservaat in de buurt van Fort

McMurray kunnen geen vis meer vangen uit deze rivier, zo vervuild is deze en er komt veel kanker voor bij deze mensen die daar wonen. Tot voor kort bestond dit gedeelte van Alberta uit oerwoud: naaldbossen. Echter gezien de huidige olieprijs is deze manier van oliewinning lucratief.

In het jaar 1979 heeft Anno een ernstig ongeluk gehad in Fort McMurray. Een brok steen schoot los van een kraanwagen en kwam tegen zijn benen gerold. In eerste instantie werd hij naar het ziekenhuis in Hinton vervoerd, echter zijn beide benen waren tot aan de knieën verbrijzeld. In het ziekenhuis in Hinton hadden ze niet de expertise om hem te helpen. Anno is toen per vliegtuig naar het ziekenhuis in Edmonton gevlogen. Na ruim een half jaar revalideren kon hij weer lopen. De metalen plaat op zijn ene been en de pin door zijn andere been durfden ze niet meer te verwijderen. De kans op een bot-

Lake Louise National Parc Banff in de Rocky Mountains

Canada: in 1878 kreeg Prinses Louise's echtgenoot de functie van gouverneur-generaal van Canada aangeboden; op 14 november vertrok het paar naar Canada. Prinses Louise was erg populair bij de Canadezen.

In Fort McMurray bestuurde Anno de enorme graafmachines en bulldozers om bij het teerzand te kunnen komen. Later werden het computergestuurde machines. Alberta heeft de sterkste economie van Canada vooral omdat in bijna de hele provincie olievelden aanwezig zijn. De olieindustrie is de aandrijfmotor van de economie. De Athabasca Oil Sands in het noordoosten van de provincie bevat wellicht de grootste oliereserves in de wereld. Daarnaast is de petrochemische industrie tevens een belangrijke bron van inkomsten. Op de foto (zie volgende pagina) is echter te zien hoe groot de ravage aan het milieu is om bij het teer-

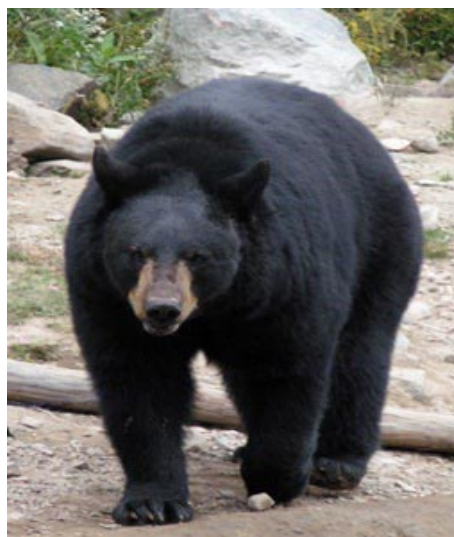
De ravage aan het milieu om bij het teerzand te komen, gezien vanuit de ruimte

infectie was daarvoor te groot en dat zou inhouden dat hij niet meer zou kunnen lopen en de rest van zijn leven in een rolstoel zou moeten doorbrengen. Gelukkig heeft zijn lichaam de metalen plaat en de pin niet afgestoten, zodat hij deze nog steeds met zich meedraagt. In het begin was het ene been ook korter dan het andere been en liep hij enigszins mank. Ook dat is na verloop van tijd bijgetrokken.

Een ander voorval welk een grote impact op Anno heeft gehad, was de dood van een jonge vrouw van 23 jaar. Zij kookte het eten voor de mannen in Fort McMurray, voor etenstijd ging ze even een wandeling maken en is toen gegrepen door een grizzly beer.

Beren komen vooral veel voor in de nationale parken Jasper en Banff in de Rocky Mountains. Omdat hier veel zwarte beren en grizzly beren voorkomen heeft het bestuur overal

bordjes geplaatst met het opschrift: "you are in Bear Country", om de toeristen tot voorzichtigheid te manen. Verder krijg je folders waarop te lezen staat wat je moet doen als je onverwacht het territorium van een beer binnenkomt. In principe zijn beren schuwe dieren, horen ze je aankomen dan vertrekken ze.

Zwarte beer

Belangrijk is om te praten en of een berenbel aan je rugzak te hangen. Verder komen er veel dikhoorn schapen, elanden, edelherten, bevers, sneeuwgeiten, en niet te vergeten de moose voor, het grootste rendier ter wereld met een enorm gewei. Anno zei iedere keer tegen ons: "het zijn en blijven wilde dieren, houd dus voldoende afstand", maar Anno houdt zich ook niet altijd aan deze spelregels, want op een keer zag hij een kudde moose rendieren met jongen, hij kwam steeds dichterbij om maar een mooie foto van hun te kunnen maken. Een mannetje kwam toen op hem afgerend en hij moest rennen voor zijn leven, gelukkig voor hem stond er een grote boom met een dikke stam in de buurt, waar hij zich achter kon verschuilen. Als ze je niet meer zien lopen ze weer weg, de vijand is verdwenen. Er liggen verschillende gletsjers in dit park, waaronder die van het Co-

lumbia-ijsveld. Om bij de meeste bezienswaardigheden te komen is er de Icefields Parkway(Highway 93) van 230 km van Lake Louise in het Nationaal park Banff naar Jasper.

Anno heeft ook een tijd in Alaska gewerkt voor de aanleg van oliepijpleidingen, die via Alberta naar de Verenigde Staten lopen.

naam voor een grasvlakte: grote vlaktes met grassen, kruiden en struiken als primaire vegetatie. Het landschap is hier vlakker met enige heuvels.

Columbia-icefields

Het noorden van Alberta wordt bedekt door de taiga naalddwouden. Taiga's worden gekenmerkt door uitgestrekte, koude en vochtige naalddwouden. Tachtig procent van de bomen in de vochtige bosgebieden van de taiga bestaat uit dennen, sparren, zilversparren en lariksen. Venen en de hierbij behorende planten komen ook in deze zone veel voor, en bedekken het grootste deel van de binnenlanden van Canada en noordelijk Rusland. In de grond ligt veel koolstof in de vorm van plantenresten opgeslagen. Er wordt wel gevreesd dat bij het warmer worden van deze gebieden methaan vrij zal komen, wat het broeikas effect versterkt. Er is al jaren sprake van de "dansende bossen" in Alaska en huizen die in de grond wegzakken.

Langs de westgrens met British Columbia vindt men de Rocky Mountains terwijl meer naar het zuiden en oosten de provincie vooral bedekt is met Prairies. Prairie is de

In het zuiden van de provincie vindt men de zogenaamde Badlands. In de streek rond Brooks en Drumheller, bevindt zich tevens een van de rijkste fossielbedden ter wereld,

Athabasca waterval

Taiga

waarin resten van tientallen verschillende soorten dinosauriërs zijn gevonden onder meer in Dinosaur Provincial Park.

Iedere twee jaar kwam Anno in de winter een paar maanden naar Friesland, vanwege de kou en de sneeuw konden ze dan niet werken. Grote delen van Alberta, met name de prairies, kennen een extreem klimaat met zeer koude winters en hete zomers. s'Winters kan het tot -30-40°C vriezen en s'zomers is het zo'n 42°C. Ten oosten van de Rocky Mountains komen Chinook-winden voor, een Chinook is een droge en warme wind. Deze wind waait vanuit het westen over de Rocky Mountains en over de prairies in het westen van Canada (Alberta) en de Verenigde Staten (Montana). De naam Chinook komt van het Chinook-indianenvolk in het noordwesten van Noord-Amerika; die de temperatuur in de winter in korte tijd tot waarden van +10 graden tot +15 graden C kan laten stijgen.

De kou vindt Anno minder erg dan de hoeveelheid sneeuw die er valt. Tegen de kou hebben ze daar goede, warme kleding. Anno heeft zelfs een keer in de winter buiten in de sneeuw geslapen. Hij vertelde dat je dan een bed van naalddakken op de sneeuw moet maken, deze werken isolerend en je moet een goede

slaapzak hebben. Een kampvuur maken om de wilde dieren op afstand te houden.

Anno heeft zijn geluk ook nog gezocht als goudzoeker in de Yukon, waar hij een goudveldje had gekocht. Hij heeft toch wat goudklompjes gevonden, dus niet slecht voor een amateur. De Yukon is alles voor Anno wat de natuur betreft en de rust. Hij gaat daar vaak naar toe. We moesten een keer toen we aan het trekken waren door de Rocky Mountains met de camper op een wat ze noemen een overflow camping staan, omdat alle campings vol zaten. Op zo'n camping staan de campers vrijwel naast elkaar en Anno was in alle staten, hij zei: "Hijgean ik net stean, put me in the Yukon". Een keer in de maand hebben de Canadezen een lang week-einde, ze zijn dan zaterdag, zondag en maandag vrij, dus alle Canadezen gaan dan naar de Rocky Mountains. Iedere maand heeft zijn heilige, behalve de maand februari had geen heilige en die hebben ze toen maar naar Alberta vernoemd. Anno heeft ook jaren gewerkt in de stad Edmonton bij de aanleg van nieuw bouw wijken. De laatste jaren werkte hij weer voor diverse oliemaatschappijen (o.a. Shell) in de omgeving van Edmonton. Het graven naar teerzand, Greenpeace hield vanuit Edmonton nauwlettend alles in de gaten. De olie is bestemd voor

de Verenigde Staten en er wordt gezegd en niet ten onrechte: "Canada heeft zijn ziel verkocht aan de Verenigde Staten". De impact door deze winning van olie is een ramp voor de natuur en de mens.

In januari 2011 is Anno gestopt met werken en met pensioen, 29 juli 2012 wordt hij 64 jaar. Hij wilde terugkeren naar Europa, niet naar Nederland, want dat is hem te vol en biedt te weinig ruimte voor hem. Ook autorijden durft hij al een aantal jaren niet meer in Nederland, omdat ze hier zo idioot rijden. In Canada rijden ze inderdaad rustig en houden ze zich aan de snelheid van 100 km. per uur. Ook ziet het er overal schoon uit geen troep op straat of in de berm, want als je b.v. een blikje op straat zou gooien en of sigarettepeuken, krijg je een fikse boete omgerekend 1000,- gulden en in British Columbia zelfs 2000,- gulden. Zouden ze hier moeten doen, dan heeft de staat geen schuldenlast meer. Anno heeft nog geen definitieve beslissing genomen over wat hij gaat doen. Ik denk dat na 40 jaar daar gewoond te hebben, hij veel moeite zal krijgen om zich weer in Europa te wortelen. Wel is hij dan van plan, als hij naar Europa komt, de zomermaanden in de Yukon door te brengen. De tijd zal het leren wat hij gaat doen, voorlopig heeft hij nog genoeg te doen aan zijn huis. Het is een erg groot huis van rood ceder hout, welk hij opnieuw moest schilderen. Het huis heeft een basement, dat is een woonruimte onder de grond waar je de zomermaanden kunt gaan wonen vanwege de hitte. Verder een grote tuin waarin hij van alles verbouwt, zoals groentes, aardappels, mais enz. Het grote bos vergt het nodige snoeiwerk en het stuk weiland. Hij heeft ooit een keer kalveren gehad, misschien dat hij dat weer doet.

Hij heeft ook een grote hond gehad, genaamd Bear. Hij had

Hoodoos in Drumheller

Bear nog nooit horen blaffen, behalve die ene keer. Het was op een avond in de winter dat er prairiewolven(cyotes) bij Anno op de veranda zaten te huilen, hadden natuurlijk honger. Ik moet zeggen dat wolvengehuil klinkt schitterend, een genot om naar te luisteren. Anno ging met Bear naar buiten en riep: "Catch them Bear". Bear er achter aan en de wolven sloegen in eerste instantie op de

vlucht, maar toen draaiden de wolven zich om en kwamen terug. Die keer blafte Bear en vloog van angst terug naar Anno. Hij heeft toen zijn geweer gepakt en een paar kogels de lucht in geschoten en dat vonden de wolven niet leuk en ze verdwenen.

In juli 1988 hebben we samen met zijn vrienden uit Edmonton zijn 50ste verjaardag gevierd en hebben we met de camper getrok-

ken door Alberta, de Rocky Mountains, British Columbia en Saskatchewan. De Rocky Mountains zijn erg indrukwekkend en schitterend mooi. Onderweg kwamen we Canadezen tegen en die vroegen waar we vandaan kwamen en hoe groot Nederland was en hoeveel mensen er woonden. Als ze hoorden dat er zoveel mensen op zo'n klein stukje grond woonden dan schrokken ze zich rot, hun reactie was: "Oh my God , you have to come here, here you have a lot of space ". Dat is zo, Alberta heeft 3.375.848 inwoners(4.63 inw./per vierkante kilometer). Voor de natuur en de ruimte is Canada schitterend om te wonen, maar ik mis de mooie oude steden die wij in Europa hebben en ook het culturele leven. Het

waren uiteindelijk de pioniers die naar Canada vertrokken en door hard werken daar een bestaan opbouwden. De meeste inwoners in Alberta wonen in de steden, het platteland is dun bevolkt. De grootste nationaliteit in Alberta zijn de Nederlanders, daarnaast de lokale bevolking, de indianenvolken, waarvan de meeste in reservaten wonen, mensen uit de Oekraïne en Polen.

Viering van Anno's vijftigste verjaardag samen met zijn vrienden uit Edmonton. Van Abraham en Sara hadden ze nog nooit gehoord. Ze vonden het zo geweldig dat we de laatste avond voor we vertrokken naar Friesland, het nog een keer hebben overgedaan. Zijn vrienden hadden de gerechten bereid en meegenomen, erg lekker allemaal. Wij hadden de Abraham in elkaar gezet en de veranda versierd met lampjes, ballonnen en bloemen enz. Tevens s'middags al het vuur aangemaakt voor de barbecue, het vuur moet smeulen, er mogen geen vlammetjes meer uitkomen en dat duurt best wel enige uren. De Canadezen barbecuen veel, op iedere campingplaats heb je een pit staan.

Nog nagenieten op onze laatste avond in Alberta.

Kinderen van IJsbrand Galema en Akke Teernstra

In het voorlaatste nummer kwam van de acht kinderen van IJsbrand Galema en Akke Teernstra alleen de oudste, Klaas ter sprake. De tweede van de acht kinderen, dochter Geertruida komt nu ter sprake. Over haar en haar gezin valt ook weer zoveel te vertellen dat ik me ook nu tot haar en haar gezin beperk. Steeds duidelijker blijkt dat deze tak van de oudste van de drie zonen van IJsbrand Klazes en Ytje Siemonsma, van Klaas Galema en Akke Teernstra, een nieuwe richting koos, niet zozeer ten gevolge van een regelmatig terug-kerende crisis in de landbouw en de veehouderij maar uit behoefte naar meer levensrijkdom. Rijk waren zij al omdat Klaas slechts één zoon IJsbrand had, die door het vroege overlijden van zijn vader de grote erfenis van diens vader IJsbrand Klazes kreeg. De kinderen van IJsbrand Galema en Akke Teernstra behoefden maar te kiezen wat zij wilden. Zij kozen het leven in het Westen. Het is belangrijk om er kennis van te nemen, niet zozeer uit louter genealogisch oogpunt maar minstens eveneens uit antropologisch oogpunt, betreffende menselijke ontwikkeling op elk gebied. Om de Galema's – deze tak schrijft ook Galema- 'door de eeuwen heen', zoals de Stichting heet, te leren kennen. Dit behoort ook in het archief bewaard te worden.

Geertruida werd geboren 30 augustus 1870 te Nijland, eigenlijk was zij al het vijfde kind. Vóór haar waren al drie meisjes geboren maar alle drie meisjes overleden zeer jong. Zij werden alle drie Ijtje genoemd naar hun grootmoeder van moeder Akkes Teernstra's kant, naar Ijtje Rijpma. Na drie overleden Ijtjes zullen de ouders het niet meer verstandig gevonden hebben ook het vierde meisje opnieuw Ijtje te noemen. Ze noemden het Geertruida naar haar grootmoeder van vader IJsbrands kant, naar Geertruida Albada Jelgersma. Het volgende kind, weer

een meisje werd weer opnieuw Ijtje genoemd. Het mocht blijven leven maar werd toch slechts 24 jaar en bleef ongehuwd. Ik neem niet aan dat hier sprake was van enig bijgeloof maar wel van de vaak voorkomende kindersterfte. Het was nog bijzonder dat de moeder niet eveneens overleed.

Geertruida wordt ook wel Trude genoemd. Ik gebruik echter steeds haar doopnaam. Geertruida mocht op haar 6e jaar in 1876 de eerste steen leggen voor de herbouw van Half Tjerkwerd II, dat haar vader in 1873 had geërfd en waarheen zij spoedig zouden verhuizen. Aan de linkerkant van het huis kan men nog de inscriptie lezen:

G.I.J.G.:Geertruida-IJsbrand-Galema (Hfdst.9)

Verloving Geertruida en Sijtze

Huwelijk

Geertruida Galema en Sijtze Jacobus Oosterbaan

17 juli 1894 trouwt Geertruida Galema te Bolsward met Sijtze Jacobus Oosterbaan, geboren te Bolsward 26 augustus 1868. Sijtze is de oudste van negen kinderen van Hermanus Petrus Oosterbaan, geboren te Bolsward 8 april 1843 en aldaar overleden 23 oktober 1907. Hermanus was detailhandelaar en later ook groothandelaar in manufacturen. Sijtze's moeder was Geziena Adelaida (Atje) Hiemstra, geboren 16 december 1842 Heerenveen, Nije Haske, en overleden Bolsward 24 juli 1886; zij overleed bij de geboorte van haar negende kind; dit kind wordt bij haar in de kist begraven, zoals apart wordt vermeld.

Sijtze's vader Hermanus Oosterbaan was zoals eveneens IJsbrand Galema, de vader van zijn vrouw Geertruida, medeoprichter van het Katholiek weekblad Ons Noorden.

Nadat Sijtze's moeder was overleden, hertrouwde zijn vader Herman met een nicht van haar: met Aaltje Hiemstra,

dochter van Jelle Fredricks Hiemstra en Geiske Jacobs van den Oever. Geiske van den Oever was een zuster van Bernard Jacobs van den Oever.

Sijtze's vrouw Geertruida heeft haar grootvader Klaas Galema nooit gekend omdat hij jong overleed. Toen trouwde zijn vrouw Geertruida Albada Jelgersma met Bernard Jacobs van den Oever, die ik zojuist noemde. Sijtze en Geertruida moeten elkaar al als kind goed gekend hebben. De Van den Oevers namen in hun beider families een belangrijke plaats in.

Uit haar tweede huwelijk met Bernard van den Oever had grootmoeder Geertruida Albada Jelgersma vier kinderen, waarvan de jongste, Petrus, priester werd. Hij zegende het huwelijk van haar kleinkind Geertruida met Sijtze in. Door deze nauwe verwantschappen hadden de meeste families alles in eigen huis, ook hun eigen priester.

Sijtze werd geboren in het 'winkelhuis' van zijn ouders op de Appelmarkt te Bolsward, gelegen naast de steeg naar de Koemarkt. Na de lagere school bezocht hij de Franse school in de Kerkstraat in Bolsward. Het textielvak leerde hij aanvankelijk thuis, en later gedurende een verblijf van drie jaar in Amsterdam

Appelmarkt en steeg naar de Koemarkt in Bolsward

Na het huwelijk woonde het echtpaar elders aan de Appelmarkt in de 'kleine winkel' maar verhuisde al omstreeks 1897 naar de 'grote winkel' waar Sijtze was geboren.

Zijn vader was verhuisd naar een bovenhuis tegenover het stadhuis en verhuisde in 1900 naar een huis met grote tuin en een mooi tuinhuis aan de Blauwpoort, aan het begin van de Harlingerstraat te Bolsward.

Na het overlijden van zijn vader in 1909 ging Sijtze met zijn gezin daar wonen met zijn stiefmoeder; zijn vader was hertrouwd zoals we zagen. Zijn stiefmoeder verhuisde later naar het gasthuis. De 'grote winkel' naast de steeg werd intussen gedreven door drie broers: Sijtze zelf, Jacob (Koos) en Frederikus (Frits).

Sijtze was in 1906 en 1909 lid van de gemeenteraad van Bolsward geworden. Tevens is hij lid van de commissie van de gasfabriek en de commissie van het stedelijk muziekkorps. Na het overlijden van Koos in 1918 drijft Sijtze de groothandel en Frits de winkel.

Vader
Hermanus
Oosterbaan
1843 -1907

Vijf zonen
vlnr:
Herman
Age
Sijtze
Koos
Frits

Omstreeks 1932 zijn de zaken geliquideerd. Sijtze gaat met Geertruida wonen op de Breitnerlaan 81 te 's-Gravenhage als rentenier en zijn broer Frits, gehuwd met Therese Jurgens, geboren te Oss 1890, verhuist met zijn gezin naar Zwitserland.

Geertruida Galema

Deze beschrijving heb ik ontleend aan gegevens van IJsbrand, de tweede van de zeven kinderen van Sijtze en Geertruida. Deze beschrijvingen werden nog belangrijk aangevuld door zijn schoonzoon Lodewijk Eijssen te Roermond, getrouwd met zijn dochter Louise. Loes van Aggelen merkt op, dat Geertruida degene was die vooral de contacten met broers en zussen onderhield. De meesten woonden ook in 's-Gravenhage.

Geertruida overlijdt 20 november 1945 en Sijtze 7 december 1953, beiden te 's-Gravenhage. Zij werden beiden begraven te Bolsward.

Sijtze Oosterbaan

De 7 Kinderen van Geertruida Galema en Sijtze Oosterbaan

Alle 7 kinderen werden geboren in Bolsward

I. Geziena Adelaida (Leida) Oosterbaan werd geboren 30 augustus 1895. Leida - zo noem ik haar verder - trouwt te Bolsward 23 april 1919 met Evert Jan van der Werf, geboren 25 augustus 1892 te Bolsward, waarschijnlijk op Klein Zand. Evert was een zoon van Jan van der Werf en Maria Ypma. Het kan haast niet anders of Leida en Evert kenden elkaar al als kinderen, evenals ik dat schreef van hun ouders. Everts moeder Maria Ypma is een kleindochter van Froukje Galema en Leida's moeder Geertruida is een kleindochter van Klaas Galema. Froukje en Klaas zijn zus en broer, kinderen van IJsbrand Klazes Galema. Bovendien was een jongere zus van Maria Ypma, namelijk Veronica getrouwd met een broer van Sijtze Oosterbaan, met Age Freddriks Oosterbaan. Evert's vader Jan was grutter in Bolsward en kwam met zijn waren langs in Arum, waar Maria woonde, wordt verteld.

Evert heeft een artsenstudie gedaan te Amsterdam en wordt huisarts te Oosterend in Friesland waar de eerste vijf kinderen van Evert en Leida geboren worden in de jaren 1919 tot 1926. De volgende zes kinderen worden geboren in Lent bij Nijmegen in de jaren 1927 tot 1938, waarheen Evert was verhuisd. In 1941 wordt bij Evert tuberculose geconstateerd en wordt hij opgenomen in het sanatorium Hornerheide te Horn nabij Venlo waar zijn zwager IJsbrand, broer van zijn vrouw Leida, geneesheer-directeur is. In 1942 gaat hij vandaar naar het sanatorium Dekkerswald te Groesbeek. Genezen, wordt Evert schoolarts in de regio Lent tot aan zijn pensioen in 1957. In 1952 promoveert Evert op een onderzoek naar huidangiomen bij schoolkinderen. In die tijd geeft Evert ook les in gezondheidskunde aan een Christelijke landbouwhuishoudschool in Zetten. Evert van de Werf overlijdt 3 juli 1975 te Nijmegen en zijn vrouw Leida Oosterbaan 27 december 1986 ook te Nijmegen.

Woning en dokters- praktijk te Lent

Evert van der Werf en Leida Oosterbaan kregen 11 kinderen
7 jongens en 4 meisjes.

21 Michel Witte 6: zijn vader Henri Witte 17: zijn stiefmoeder Henriette Galema

Voor de echte sneupers

1 Herman Witte	18.08.1909	12 Catharina Witte	05.09.1912
2 Sjaak Witte	28.05.1919	13 Vera Witte	24.12.1918
3 Jan (Jelle) Witte	03.12.1917	14 Trees Witte	07.12.1907
4 Louis Witte	23.06.1910	15 Johannes Joosten	
5 Bernard Witte	18.09.1910	16 Fons Witte	10.04.1891
6 Henri Witte	07.07.1882	17 Jet Galema	
7 Louw Witte	28.12.1910	18 Christ Woltering	
8 Jan Yeb Witte	04.01.1881	19 Coba Witte	
9 Frans Witte	09.08.1917	20 Koos Witte	
10 Johan Witte	28.02.1914	21 Michel Witte	
11 Angeline Wüst	08.08.1918	22 Hiske Witte	

1. Jan van der Werf, de oudste werd geboren 27 juni 1920 te Oosterend en trouwde in 1949 met Agnes Omloo, geboren 29 mei 1919. Zij woonden te Wijchen en hadden vier kinderen.

2. Sijtze Jacobus van der Werf werd geboren 28 augustus 1921 te Oosterend. Sijtze bleef ongehuwd, woonde in 's-Gravenhage en woont 2012, 90 jaar oud te Bemmelen.

3. Trudy (Geertruida) van der Werf werd geboren 7 juli 1923 te Oosterend. Zij werd 21 januari 1947 religieuze van J.M.J. Zij trouwde met Ger. Sloothaak, geboren 4 december 1922 te Bovenkerk. Zij wonen 2012 te 's-Gravenhage.

4. Mieke (Maria) Bertha van der Werf werd geboren 28 augustus 1924 te Oosterend en overleed 23 fe-

bruari 1953 te Nijmegen. Zij trouwde 1 februari 1949 te Lent met Michel Witte, geboren 21 augustus 1922. De Witte's komen we meer tegen bij de Galema's. In het vorige hoofdstuk - twee nummers hiervoor heb ik verteld over Mieke's grootvader Klaas Galema. Diens oudste dochter Henriette trouwde de weduwnaar Henri Witte met 8 (!) zonen. Eén van deze werd Mieke's man: Michel.

5. Hendrik Jan van der Werf werd geboren 11 maart 1926 te Oosterend en trouwt 3 juni 1963 te New York met Carolyne Ann Wolf, geboren 13 maart (?)

6. Herman Petrus van der Werf werd geboren 26 oktober 1927 te Oosterend en overleed 19 november 1949 op 22 jarige leeftijd aan tuberculose. We lezen, dat zijn vader er in de begin jaren '40 van genas.

7. Jourica Gerarda (Joukje) van der Werf werd geboren 2 december 1928 na verhuizing van het gezin uit Oosterend in Friesland naar Lent in Gelderland, te Lent. Joukje was heel haar leven werkzaam in de gezondheidszorg en bleef ongehuwd zoals ook haar zus Agnes.

8. Agnes Clara van der Werf werd geboren 24 april 1930 te Lent. Ook Agnes was haar leven lang werkzaam in de gezondheidszorg en zij woont samen met haar zus Joukje in Bemmel. Beide zussen hebben mij veel verteld, zodat dit verhaal mogelijk werd.

9. Willem Cornelis van der Werf werd geboren 15 juni 1932 te Lent. Hij trouwt 6 september 1964 te Tehorax (?) met Barbara Elisabeth Jones, geboren 1 juni 1942 te Croosso, Michigan U.S.A. Willem overlijdt 24 juli 2006 te Sequim U.S.A (?)

10. IJsbrand van der Werf wordt geboren 19 april 1935 te Lent en trouwt 3 september 1963 met Francien Maanen te ? en wonen te ?. Zij hebben twee kinderen.

11. Gerrit Antoon van der Werf werd geboren 22 april 1938 te Lent. Hij trouwt met Marijke Arnoldussen. Zij hebben 3 kinderen. Het huwelijk is ontbonden. Gerrit woont te Nijmegen, de Landstichting

Nadat ik de 11 kinderen van het eerste kind en dochter Leida van Geertruida Galema en Sijtze Oosterbaan heb genoemd ga ik nu weer verder met hun zes volgende kinderen II.

IJsbrand Oosterbaan

IJsbrand Nicolaas Oosterbaan was de tweede van de kinderen en de oudste zoon van Sijtze Oosterbaan en Geertruida Galema. Hij werd geboren te Bolsward 17 oktober 1896. Hij volgde mid-delbaar onderwijs in Rolduc en haalde zijn arts-diploma in 1924 aan de gemeentelijke universiteit te Amsterdam. Hij werd long-arts en geneesheer-directeur te in Horn van het Sana-torium Hornerheide en naderhand ook van het Sanatorium Maria Auxiliatrix te Venlo.

IJsbrand trouwde 3 juni 1929 te Nijmegen met Henriette Alexandria Maria Quant, geboren te Batavia 27 januari 1902

Henriette Quant
schilderij R.Wong

IJsbrand en Henriette kregen twee kinderen

1. Louise (ook Loeki genoemd) Constance Maria, geboren 3 juni 1930 te Horn

2. Thomas of Tom, geboren 1 oktober 1933 te Horn.

De vader van Henriette, werd geboren te Leiden 3 maart 1866 en haar moeder Helene Louise Maria Zellekens werd geboren te Venlo 25 januari 1873. Grootvader Johannes was civiel ingenieur en werd in 1891 in Indië benoemd tot aspirant ingenieur der burgerlijke openbare werken. Regelmatig maakte hij promotie. Na een aanval van cholera en herstel in Nederland werd hij natuurkunde- en wiskunde leraar in Batavia. Hij publiceerde in de "Katholieke Illustratie" in vier artikelen een beschrijving van de gehele reis naar Indie met

zijn familie. Hij overleed te Batavia 19 december 1904. De "Java Post" vermeldde dat een tachtigtal rijtuigen de stoet naar het kerkhof te Batavia vormde. Zijn weduwe met 7 kinderen keerde terug naar Nederland en vestigde zich te Nijmegen. Haar pensioen als weduwe van den Oost-Indischen ambtenaar J.F.Quant werd vastgesteld op fl.1,33 p.m. plus een onderstand voor haar kinderen, dat voor zes of vijf kinderen fl. 21,- bedroeg p.m. Zij overleed 28 juni 1937 te Nijmegen.

Weduwe Helene Zellekens met 7 kinderen

Op de foto helemaal rechts dochter Henriette Quant, die zou trouwen met IJsbrand Oosterbaan.

Hun dochter Louise of Loeki zou op 20 jarige leeftijd trouwen met de 37 jarige Lodewijk Eijssen te Roermond, geboren 1 februari 1913 te Schimmert, directeur Natronche-mie BV te Herten,L.

IJsbrand Oosterbaan werd onderscheiden als Ridder Oranje Nassau en als Ridder van Sint Sylvester. Hij overleed 15 januari 1972 te Roermond, zijn vrouw Henriette overleed 19 april 1978 te Horn. Hun zoon Thomas of Tom woonde in 1986 ongehuwd in Sneek. Met hem zal de afstamming in mannelijke lijn uitsterven.

Lodewijk Eijssen heeft het onderzoek van zijn schoonvader IJsbrand Oosterbaan verder voortgezet om de kwartierstaten van zijn vrouw en kinderen verder uit te breiden tot de 'Oosterbanen'. Daarvoor ging hij helemaal terug naar IJsbrand Klazes Galema en IJtje Jans Sijmonsma. Het was het eerste boek dat ik kocht op het moment dat ik interesse kreeg in mijn eigen Galema-verleden. Ik heb toen Lodewijk Eijssen meerdere malen opgezocht en vertrouw volledig op zijn uiterste nauwgezetheid.

In het midden Louise Oosterbaan en Lodewijk Eijssen. Verder twee zonen en drie dochters met aanhang

III. Herman Petrus Oosterbaan werd geboren 2 oktober 1898 te Bolsward en overleed te 's-Gravenhage 6 januari 1984. Hij was textielimporteur en daarna fotograaf. Hij trouwt 15 juni 1927 te 's-Gravenhage met Therese Jeanne Marie de Wolf, geboren 28 februari 1905 te 's-Gravenhage. Het huwelijk werd ontbonden 8 december 1948. Herman hertrouwt 13 februari 1962 te Amsterdam met Francisca Cornelia Maria de Wolf, geb. te 's-Gravenhage 30 juni 1908, nicht van zijn eerste vrouw. Uit het eerste huwelijk zijn twee dochters geboren, het tweede huwelijk was kinderloos

IV. Ida Agathe Oosterbaan, geboren 25 juli 1900 te Bolsward, ongehuwd; overleden te's-Gravenhage 25 augustus 1979.

V . Agnes Suzanna Oosterbaan, geboren 11 april 1903 te Bolward. Zij was verpleegster en woonde in 1986 te's-Gravenhage.

VI . Nicolaas Petrus Oosterbaan werd geboren 4 januari 1905 te Bolsward en overleed 3 februari 1974 te 's Gravenhage. Hij trouwt 7 juni 1939 te 's-Gravenhage met Maria Wilhelmina Berdine Verburg, geboren 4 september 1903 te 's-Gravenhage; in 1986 wonende j bij haar jongste dochter in Delft. Nicolaas was verkoper van textiel en naderhand bedrijfsleider van een zaak in elektrische apparaten. Uit dit huwelijk werden twee dochters geboren.

VII . Agatha Elisabeth Oosterbaan, geboren november 1910 te Bolsward en overleden aldaar 11 februari 1916.

Gouden Bruiloft Sijske Oosterbaan en Geertruida Galema 7 juli 1944

Bij deze gelegenheid werden in Lent meerdere groepsfoto's gemaakt waarop de meeste van de kinderen en de kleinkinderen samen met hun ouders / grootouders te zien zijn..

Sijske Oosterbaan
en Geertruida
Galema
50 jaar
getrouwd
17 juli 1944

1. Gerrit v.d.Werf, Evertzn
2. Sijtze Oosterbaan
3. Geertruida Galema ,bruidspaar
4. Sytze v.d.Werf, Evertzn
5. Jan Tijssen met
6. Leen Galema, zus van Geertruida
7. Herman Oosterbaan Sijtzezn met
8. Trees de Wolf
9. Agnes v.d. Werf, Evertdochter
- 10.Evert v.d.Werf, schoonznSijtze
- 11.Agnes Oosterbaan, Sijtzedochter
- 12.Joukje v.d.Werf, Evertdochter
- 13.Loekie, dochter v. IJsbrandSijtsezn
- 14.Herman v.d. Werf, Evertzn

1. IJsbrand Evertzn 1935
2. Gerrit Evertzn 1938
3. Tom zn van IJbrandSijtze.1933
- 4.. Wim Evertzn 1932...
5. Sijtze Oosterbaan, opa
6. Geertruida Galema, oma
7. Sijtze Evertzn 1921
8. Trudy Evertdochter 1923
9. Nora, d. van.....
10. Lia, d. van .....
11. Agnes Evertdochter1930
12. Mieke Evertdochter 1924
13. Michel Witte man Mieke
14. Joukje Evertdochter 1928
15. Loekie IJsbr. Oosterb. docht.
16. ?
17. Jan Evertzn1920

1. IJsbrand Oosterbaan Sijtze.
2. Klaas Oosterbaan Sijtze.
3. Sijtze v.d.Werf Evertz.
4. Trudy v.d.Erf Evertsdochter
5. Jan Tijssen met
6. Leen , zus van Geertruida Galema
7. Herman Oosterbaan Sijtze.
- met 8. Trees Wolf, zijn vrouw
9. Agnes v.d. Werf Evertd.
10. Evert van der Werf
11. Sijtze Oosterbaan en
12. Geertruida Galema
13. Gerrit v.d.Werf Evertz.
14. IJsbrand.v.d.Werf Evertz
15. Tom Oosterbaan IJsbrandz,

Omstreeks 1932 gingen Geertruida Galema en Sijtze Oosterbaan, de hoofdpersonen van dit artikel rentenieren in de Breitnerstraat 81 te 's-Gravenhage. Deze stad blijkt een grote aantrekkingskracht gehad te hebben voor bijna alle nakomelingen van IJsbrand Klazes Galema's oudste zoon Klaas IJsbrand, die zelf slechts één zoon had. Tijdens de oorlog '40-'45 werd het huis van Geertruida en Sijtze door de Duitsers gevorderd vanwege de Atlantic Wall ter bescherming van een invasie van zeezijde. De bevrijding kwam echter vanuit het Zuiden. Geertruida en Sijtze vonden een toevlucht in Lent bij hun dochter Leida en Evert van der Werf. Zij kwamen hierdoor juist in het oorlogsgebied rond Arnhem terecht, zoals dat Geertruida's broer Hidde ook zou overkomen.

Lent werd bevrijd in november 1944 maar bleef oorlogsgebied tot april 1945. Hierdoor moesten zij weer hun toevlucht nemen in het gebied van Maas en Waal, in Winssen en Beuningen.

Na de bevrijding van het westen 5 mei 1945 konden zij terugkeren naar 's-Gravenhage. Geertruida overleed 20 november daaropvolgende. De omstandigheden maakten een begrafenis in Bolsward nog niet mogelijk. Daarom werd zij tijdelijk in 's-Gravenhage begraven om later bijgezet te worden in het familiegraf te Bolsward waar ook Sijtze na zijn overlijden 7 december 1952 begraven werd.

Joseph Galema 2012

Familieberichten

Nei ônimmende sûnens is fan ús hinnegien

Ysbrand Nicolaas Galama

Burgwert, 9 april 1924
De jouwer, 15 maart 2012

Nei in lang en warber libben is rêstich festoarn
myn suster en ús ûndernimmende muoike

Aukje Galama Ypma
Gouden Boajem, Heech, 30 novimber 1915
Boalset, 16 augustus 2012

Op 23 mei 2012 is na een kort ziekbed over-
leden mijn dierbare zus en onze lieve tante

Margaretha Emma Galama
Gre
Blauwhuis, 10 juli 1924
Bolsward, 23 mei 2012

In dankbare herinnering aan

Zuster Hermana Maria van het H. Sacrament
Elisabeth Clasina Vallenga
Ongeschoeide Karmelites
Bolsward, 22 oktober 1914
Oirschot, 25 augustus 2012
Dochter van Jaap Vallenga en Johanna Galema

Zo sterk, is hij toch kalm ingeslapen

IJsbrand Michiel Galama
echtgenoot van Dora

Tjerkwerd, 10 januarie 1929
Roosendaal, 17 juli 2012

Rustig en Kalm is overleden onze lieve
schoonzus en tante

Martentje Galema-Boerstra

Weduwe van A.C. Galema

Tzum, 27 maart 2012

Na een fleurig en zorgzaam leven, hebben
wij afscheid moeten nemen van

Marieke Agricola-de Wolff

Blauwhûs 2 juli 1944
24 augustus 2012

Eventuele adreswijzigingen opsturen naar Haye Galama Willem Torckstraat 8 3621 XH Breukelen (UT)
tel. 0346-262647 e-mail: haye.galama@planet.nl

Naam: .....
Adres oud: ..... adres nieuw: .....
PC+woonplaats oud: ..... Idem nieuw: .....
Opmerkingen: .....
.....

Fotos donateursdag

